

Projev Borise Johnsona o přeregulované a šílené Evropské unii

- CZ24 News | 18. února 2020

VELKÁ BRITÁNIE: Co vlastně řekl britský premiér? Po dekadách hybernace se probouzíme jako bojovníci za volný obchod. To, že argumentujeme za tuto základní svobodu je něco, co nesmíme podceňovat.

V globální komunitě hrozí, že zapomeneme na klíčový vzhled velkých skotských myslitelů jako Adam Smith se svojí neviditelnou rukou trhu a samozřejmě David Ricardo, že základem svobody je volný trh a pokud se bude plnou vahou věnovat volnému obchodu, tak celosvětová prosperita poroste. Volný obchod je jako diplomacie Boha. Je to jediná cesta, jak sjednotit lidi v míru. Protože čím volněji bude procházet zboží přes hranice, tím méně budou procházet vojska. Tyto ideje se zrodily v této zemi.

Jsem zde, abych vás varoval. **Volný obchod je zaškrcován. A není to chyba lidí, není to chyba spotřebitelů. Jsou to politici:** jsou to merkantilisté, stejně jako protekcionisté. I ti mají stále větší slovo. V Bruselu. V Číně. Ve Washingtonu. Tarify, cla, i v zahraniční politice, kde nemají místo. A Velká Británie je připravena ujmout se role obnovení volného obchodu.

Podívejte se na státní podporu: **Francie utrácí dvakrát tolik na státní podporu jako Spojené království a Německo třikrát tolik, tak kdo používá subvence k podbízení?** Ne Velká Británie. Ve skutečnosti EU za posledních 21 let vymáhala pravidla pro státní podporu proti Spojenému království pouze čtyřikrát, ve srovnání s 29 donucovacími opatřeními proti Francii, 45 proti Itálii a 67 proti Německu. Totéž platí ještě důrazněji na sociální politiku – a zde opět rozptýlím absurdní karikaturu Británie jako národa, který se zaměřuje na lomítko a likvidaci práv pracujících a ochranu životního prostředí, **jako bychom byli zachráněni od dickensiánského kvasu pouze osvícenou regulací EU**, jako by to nebylo jen díky Bruselu, že se nechystáme posílat děti zpět na čištění komínů.

Skoro ve všem je Británie před EU. EU počkala do loňského roku, než zavedla dva týdny placené otcovské dovolené; ve Velké Británii jsme to zaručili téměř před dvěma desetiletími. EU dává zaměstnancům právo požadovat flexibilní práci, pouze pokud jsou rodiči nebo pečovateli. Spojené království poskytuje toto právo každému zaměstnanci s více než šestiměsíční službou – a může žádost podat z jakéhokoli důvodu. EU poskytuje nejméně 14 týdnů placené mateřské dovolené; Británie nabízí až rok, s placenými 39 týdny a možností převést ji na sdílenou rodičovskou dovolenou.

Sdílím optimismus Trumpa

„Nevybíráme si rozhodně mezi odchodem s dohodou a bez dohody. Otázkou je, zda vyjednáme takové obchodní vztahy, jaké má EU s Kanadou – nebo spíše takové, jaké má s Austrálií. V každém případě nemám pochyb o tom, že Británie bude prosperovat,“ dodal Johnson. EU a Kanada se dohodly na odstranění 98 procent cel, Austrálie dohodu o volném obchodu s EU nemá.

Probudte se, s USA sdílíme (Velká Británie) pětinu exportu. Budou tu samozřejmě problémy. Například když chcete prodávat pojištění do USA, tak je zde asi padesát regulačních stupňů. Také by měly zrušit cla na whisky. Budeme volně obchodovat s USA, budeme se řídit vědou a nikoliv nějakými povídkami. S potěšením mohu říci, že Číňané loni podepsali první dohodu s britským

hovězím masem po 20letém zákazu, ale stále žádné jehněčí, ani kotleta, ani hluboce zmrzlá moussaka, i když máme to nejlepší jehněčí na světě. A neříkejte mi, že problémem je vzdálenost od Číny. Dovolte mi položit otázku, zda jste této řeči věnovali pozornost – novozélandané prodávají do Číny obrovské a rostoucí množství jehněčího masa, stejně jako do Ameriky. Dovolte mi, abych se vás zeptal, kdo je blíže k Pekingu: Wales nebo Nový Zéland? Ví někdo? Wales je samozřejmě správná odpověď.

Je to však okamžik, abychom si vzpomněli na naši minulost a znovu šli nahoru, abychom znovu zachytili ducha předků námořníků zvěčněných nad námi, **jejichž vykořisťování přineslo nejen bohatství, ale něco ještě důležitějšího než to - a to byla globální perspektiva. To je naše ambice.**

P.S. Až mráz běhal po zádech při vzpomínce: i my měli naději v roce 1989, než jsme vstoupili do přeregulované a šílené Evropské unie a svobodu promarnili!